

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **S. Y. Y.**, zastoupené Mgr. Lilianou Vochalovou, advokátkou se sídlem v Praze 2, nám. I. P. Pavlova 3, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2005, č. j. 56 Az 64/2005 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2005, č. j. 56 Az 64/2005 – 32, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 18. 2. 2005, č. j. OAM-162/VL-20-ZA05-2005, jímž byla její žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že z obsahu spisového materiálu vyplývá, že důvodem odchodu stěžovatelky ze země původu byly ekonomické potíže a problémy s bývalým manželem, který ji dlouhodobě týral. Motivem žádosti o azyl byla snaha o legalizaci pobytu v České republice, aby zde mohla pracovat. Takové pohnutky vedoucí k podání žádosti o azyl však nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu. Proto byly naplněny podmínky § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a žádost stěžovatelky byla v souladu se zákonem zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Z těchto důvodů proto také ministerstvo pro nadbytečnost již neposuzovalo, zda stěžovatelka splňuje

podmínky pro udělení azylu podle § 13 a 14 zákona o azylu a nehodnotilo překážky vycestování podle § 91 téhož zákona, neboť aplikace těchto ustanovení se váže na § 12 a 13 tohoto zákona, jichž nebylo užito.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Krajský soud se podle ní nezabýval tím, zda ministerstvo postupovalo v řízení v souladu s platnými právními předpisy a vycházelo tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Ze své vlasti odcestovala kvůli potížím se svým bývalým manželem a také z ekonomických důvodů. V Číně nebyla zaměstnaná, neboť ji živil manžel, který ale po nějaké době začal pít a byl na stěžovatelku hrubý. Své rozpory nakonec řešili rozvodem. Stěžovatelka se od bývalého manžela odstěhovala a žila nejdříve z úspor a poté se zadlužila, ale dluhy nesplácela. Práci si nenašla, neboť nemá žádnou kvalifikaci. Svým odchodem z Číny chtěla vyřešit jak své ekonomické, tak stále přetrvávající problémy s bývalým manželem, který se s rozvodem nesmířil a stále jí něco vyčítal a z něčeho obviňoval. V případě návratu do vlasti se stěžovatelka obává, že se ocitne v neřešitelné situaci bez možnosti obživy. Tyto skutečnosti dokládají, že její případ je zvláštního zřetele hodný a že jí měl být udělen azyl z humanitárních důvodů ve smyslu § 14 zákona o azylu. Vzhledem k tomu, že zákon o azylu blíže nevymezuje, co jsou humanitární důvody, výklad tohoto pojmu závisí na uvážení ministerstva. Toto uvážení nemůže být ani příliš široké, ale ani příliš zužující. Smyslem zákona o azylu je posoudit individuálně každou situaci žadatele. Právě proto, že zde není výčet humanitárních důvodů, ale jejich konkretizace je ponechána na uvážení ministerstva, je nutné soudně přezkoumat meze tohoto uvážení. Stěžovatelce nebylo řádně zdůvodněno, proč důvody, které uvedla ve své žádosti, nejsou důvody hodné zvláštního zřetele a nemohou být považovány za humanitární, zejména za situace, kdy je nutné zvážit celkovou ekonomickou situaci v Číně. Její zvláštní osobní poměry spolu se situací v zemi jejího původu tak zakládají humanitární důvody, pro které by měl být azyl stěžovatelce udělen a měla být přezkoumána zákonnost správního uvážení. Krajský soud ovšem pouze konstatoval závěry, k nimž dospělo ministerstvo. Proto se domáhala zrušení napadeného rozsudku a přiznání kasační stížnosti odkladného účinku.

Ministerstvo ve vyjádření ke kasační stížnosti popřelo její oprávněnost, neboť jak správní rozhodnutí, tak i rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy, a odkázalo na obsah správního spisu, zejména na vlastní podání a výpovědi stěžovatelky učiněná ve správním řízení, a na vydané rozhodnutí. K obsahu kasační stížnosti konstatovalo, že se žádostí stěžovatelky o udělení azylu zabývalo individuálně a svědomitě. V souladu se zákonem o azylu se zabývalo všemi okolnostmi jejího případu. Důvody, pro které stěžovatelka opustila svou vlast a podala žádost o azyl nelze podřadit žádnému ze zákonných důvodů pro udělení azylu. Právní úpravu pobytu cizinců na území České republiky obsahuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, jehož institutů měla stěžovatelka při řešení své situace zde efektivněji využít. Proto ministerstvo navrholo zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku pro nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Zákon o azylu vedle pozitivního vymezení předpokladů pro udělení azylu v § 12, § 13 a § 14 stanoví také vylučující důvody, při jejichž naplnění nelze žadateli azyl udělit. Tyto důvody jsou taxativně stanoveny v § 15 a 16 zákona o azylu. Podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 citovaného zákona.

Pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 16 odst. 1 zákona o azylu pro zamítnutí žádosti, což stěžovatelka v podané kasační stížnosti nezpochybnila, není zákonný důvod zkoumat případnou existenci důvodů pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu, jak na to poukazuje stěžovatelka v kasační stížnosti, protože udělení azylu podle citovaného ustanovení je za takové situace vyloučeno. Pouze uvádí-li žadatel o azyl skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu a tyto důvody nejsou shledány relevantními, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu podle § 14 zákona o azylu. Z uvedeného vyplývá, že nebylo-li rozhodováno o neudělení azylu podle § 12 zákona o azylu, jak také uvedl v napadeném rozsudku krajský soud, nemohlo být ani posuzováno, zda by bylo možno udělit azyl podle § 14 zákona o azylu. Proto není opodstatněné, vytýká-li stěžovatelka nedostatečnost odůvodnění, proč nejsou v jejím případě splněny podmínky pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu.

Námítku stěžovatelky, že se krajský soud vůbec nezabýval tím, zda ministerstvo postupovalo v řízení v souladu s platnými právními předpisy a vycházelo tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, považuje Nejvyšší správní soud také za nedůvodnou. Stěžovatelka v žalobě namítala, že ministerstvo nezjistilo přesně a úplně skutečný stav věci, že napadené správní rozhodnutí není v souladu se zákony a nevyšlo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, že ministerstvo nevzalo v úvahu veškeré skutečnosti vztahující se k případu a nevypořádalo se se všemi důkazy, zejména nevzalo v úvahu veškerá její tvrzení, čímž porušilo § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., v platném znění. Toto své obecné tvrzení však nijak nekonkretizovala a pouze v obecné rovině namítala nezákonnost správního rozhodnutí, aniž by ke svým tvrzením o porušení citovaných ustanovení uvedla konkrétní argumentaci. Protože krajský soud je v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. vázán jak rozsahem žaloby, tak jejími důvody, přezkoumal napadené správní rozhodnutí v rozsahu vymezeném v žalobě a dospěl k závěru, že tyto námítky nejsou důvodné, neboť stěžovatelka měla dostatek možností, aby uvedla vše, co považuje za důležité pro rozhodnutí o své žádosti o udělení azylu, a byla poučena o procesních prostředcích, které jako účastnice správního řízení měla k dispozici. Stěžovatelka provedení žádných důkazů nenavrhla a s ohledem na okolnosti, které uváděla, nebylo ani důvodu další důkazy v řízení provádět. Krajský soud tedy zcela správně přezkoumal napadené správní rozhodnutí pouze z hlediska, zda ministerstvo mělo dostatek podkladů pro závěr, že v případě stěžovatelky nejsou splněny zákonné podmínky pro udělení azylu, a že naopak jsou splněny podmínky pro zamítnutí její žádosti jako zjevně nedůvodné. Pro řízení před krajským soudem platí dispoziční zásada, jak již bylo výše uvedeno, a proto obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jsou-li tedy v žalobě obecně formulovány žalobní body, předurčuje se tím i obsah odůvodnění rozsudku krajského soudu.

Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost zamítl. Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a ministerstvu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu